

Sihirli Ayakkabılar

Yavuz DEMİRKİRAN

Sihirli Ayakkabılar

Yavuz DEMİRKİRAN

Ben, arkasından dikilen dağınık kahverengi saçlı, meraklı bir çocuktuk. Güneşli bir öğleden sonra, Büyükanne Rose özel bir hediyeyle geldi. Ona gümüş bağcıklı ve minik bir ay madalyonlu, parlak mavi bir spor ayakkabı uzattı. "Bu ayakkabılar sihirli," diye fısıldadı. "Topuklarına üç kez vurduğunda seni bir maceraya götürürler. Ama unutma, en güzel maceralar paylaşılır."

Ben'in gözleri kocaman açıldı. Büyükanne Rose'a sarıldı ve odasına koştu. Ayakkabıları giydi ve topuklarına üç kez vurdu. Vın! Oda döndü ve bir anda yumuşacık bir bulutun üzerinde duruyordu. Her yerde yüzen adalar süzülüyor, şelaleler gökyüzüne dökülüyordu. Ben buluttan buluta atlarken kahkahalar attı. "Bu harika!" diye bağırdı.

En yüksek adada Ben, yumuşak şarkılar söyleyen ısıltılı çiçeklerden bir bahçe buldu. Gökkuşağı tüylü dost canlısı bir kuş omzuna kondu. "Hoş geldin, yolcu," diye cıvıladı kuş. "Su altı bahçelerini görmek ister misin?" Ben hevesle başını salladı. Topuklarına üç kez vurdu ve bulut adası kayboldu. Turkuaz bir denize şıp diye daldı; balıklar mercan kalelerinin arasında yüzüyordu.

Su altı bahçesi rengârenk balıklar ve salınan bitkilerle doluydu. Ben su sanki havaymış gibi rahatça nefes alabiliyordum. Gümüş bir balık sürüsünün peşinden gitti ve parmaklarını gıdıkladıklarında güldü. Ama etrafına bakınca yalnız olduğunu fark etti. Bu güzelliği paylaşacak kimse yoktu. Topuklarına üç kez vurdu ve eve döndü.

Ertesi gün Ben topuklarına yine vurdu. Bu kez baştan sona şekerden yapılmış bir ormana indi. Lolipop ağaçları yükseliyor, yolu yumuşak şeker çalıları süslüyordu. Bir çikolata kayasını kemirdi ve meyan kökü yolunda seke seke ilerledi. "Mmm, nefis!" dedi. Ama bir süre sonra tatlılık biraz daha az eğlenceli geldi. Keşke bunu paylaşacak biri olsaydı.

Ben daha birçok yer gezdi. Dost canlısı bir ejderhayla gökkuşağı kanyonunun üzerinde uçtu. Buzlar ülkesinde penguenlerle karlı bir tepeden kaydı. Her macera heyecan vericiydi, ama eve her dönüşünde biraz daha yalnız hissetti. "Maceralar eğlenceli," diye iç çekti, "ama bir arkadaşla daha güzel olurdu." En iyi arkadaşı Mia'yı düşündü.

Bir gün Mia oynamaya geldi. Sarı puantiyeli elbisesini ve gümüş yıldız kolyesini takmıştı. Arka bahçede oynadılar, ta ki Mia'nın uykusu gelene kadar. "Ağacın altında biraz kestirelim," dedi. Ben başını salladı ve kısa süre sonra ikisi de rüya görmeye başladı. Ama Ben uyandığında Mia hâlâ uyuyordu ve onu ne kadar sarsarsa sarsasın uyanmıyordu. "Mia!" diye bağırdı.

Ben, Büyükanne Rose'un sözlerini hatırladı: "Ayakkabılar seni her yere götürebilir." Sihirli ayakkabılarını giydi ve topuklarına üç kez vurdu. "Beni Mia'ya götür!" dedi. Vın! Tuhaf bir rüya dünyasına indi. Her şey bulut gibi yumuşacık ve tüylüydü. Mia bir mantarın üstünde oturmuş, şaşkın şaşkın bakıyordu. "Ben?" diye fısıldadı. "Ben kayboldum."

Ben Mia'ya koştu ve elini tuttu. "Endiřelenme, bizi eve g t recek im," dedi. Ama rüya dünyası kurnazdı. Yollar kıvrılıp dönüyordu. Tam kaybolduklarını düşündüğünde, dost canlısı bir rüya tavşanı yanlarına zıpladı. "Beni takip edin!" dedi. Tavřan onları uyku lu    eklerden bir labirentten geçirdi. "Sihirli ayakkabılar sizi eve ancak ikiniz topuklarınıza    kez vurursanız götürebilir," diye açıkladı tavşan.

Ben ve Mia yumuşak bir rüya bulutuna oturdular ve birlikte topuklarına üç kez vurdular. Vın! Havada döndüler ve Ben'in arka bahçesine güvenle indiler. Mia, Ben'e sımsıkı sarıldı. "Beni kurtardın!" dedi. "Bu kadar iyi bir arkadaş olduğun için teşekkürler." Ben gülümsedi. "Sen olmasan bunu başaramazdım. Ve artık biliyorum ki maceralar paylaşılnca daha güzel."

Büyükanne Rose ertesi gün ziyarete geldi. Ben ve Mia'nın yüzlerindeki gülümsemeleri görünce göz kırptı. "Ayakkabıların gerçek gücünü öğrenmişsiniz," dedi. "Sihir harikadır, ama onu parıldatan dostluktur." Ben başını salladı. Mia'ya baktı. "Birlikte bir maceraya çıkmak ister misin?" diye sordu. Mia'nın gözleri parladı. "Hadi gidelim!"

Ben topuklarına üç kez vurdu ve Mia elini tuttu. Vın! Dev bir kaydırağı olan yüzen bir adaya indiler. Birlikte kaydılar, kahkahalar attılar. Sonra şeker ormanını gezdiler ve bir çikolata paylaştılar. Mia yanındayken her yer daha eğlenceliydi. "Bu şimdiye kadarki en güzel macera!" dedi Ben. Mia da aynı fikirdeydi ve eve dönmek için topuklarına vurdular.

O günden sonra Ben ve Mia birçok macerayı paylaştılar. Işıltılı mağaraları keşfettiler ve ateş böcekleriyle dans ettiler. Sihirli ayakkabıların onları her yere götürebildiğini, ama asıl sihrin dostlukları olduğunu öğrendiler. Büyükanne Rose onları oynarken izlerken gülümsedi. Ayakkabıların mükemmel sahibini bulduğunu biliyordu—paylaşmanın her şeyi daha güzel yaptığını anlayan birini.

Ben maceraların bir arkadaşla her zaman daha eğlenceli olduğunu öğrendi. O ve Mia her macerayı birlikte paylaşmaya söz verdiler. Ve ne zaman topuklarına üç kez vursalar, asla yalnız olmadıklarını biliyorlardı. Sihirli ayakkabılar onları birbirine daha da yakınlaştırmıştı ve dostlukları her yolculukta daha da güçleniyordu.

Büyükanne Rose, Ben ve Mia'yla oturup kendi maceralarını anlattı. "Ayakkabılar bana sizin yaşıncıdayken verilmişti," dedi. "Ama onları paylaşacak bir arkadaşım hiç olmadı. Sizin birbirinize sahip olmanıza sevindim." Ben ve Mia gülümsediler. Şanslı olduklarını biliyorlardı. Ve maceralarını her zaman paylaşmaya söz verdiler.

Yani eğer bir gün gümüş bağcıklı mavi bir ayakkabı bulursanız, Ben ve Mia'yı hatırlayın. Onlar sihrin bir arkadaşıyla paylaşıldığında en güzel olduğunu öğrendiler. Ve belki, sadece belki, siz de topuklarınıza üç kez vurup kendi maceranızı bulursunuz—sadece yanınıza bir arkadaş almayı unutmayın!